

Baidarės – 2010 09 04-05 d.

Šiandien (04-05) rugsėjo 4 - 5 dienomis SMC klubo nariai plaukė baidarėmis maršrutu Venionėliai – Pabradė.

Nors nuolat atidavome iš... iš... vykę... gamtą... dūmą – lietaus ir savaitgalė nieko gero neįadė – jo oras tačiau šūgis vis dūmą – lyko. Šeštadienį ryte susitikome stotyje. Dangus buvo apsiniaukęs, tačiau geruotaika ir entuziazmu visi trykė trykė; ko. Traukiniu nusigavome iki Venionėlių, dar keletą... kilometrų priešais - ir mes jau vietoje! Bet negali juk viskas sklandžiai vykti - kai kurios baidarės su skylėmis dugne tenenuplūkdys, tad teko sugaišti porą... valandų, kol suklijavome. Taip pat iš kilo dar viena problema: vienam šūmogui nebebuvo poros, o baidarės - dvivietės. Šeštadienį pasiryžo plaukti vienas (ir jam tai nebūgail sekėsi - neapsivertė!). Ir vos tik antra baidarė palietė vandenį, vienas plaukikas iškart išsivertė – vandenį, o kaip vėliau pastebėjome, nieko gero neįadė – jo... Upa buvo išsiliejusi ir vietoj menko upeliuko išplaukė patvinusia Amazonės upe. Teko gerokai paplušėti, kol valdėme irklus ir išmokome manevruoti po tiltais kurie siekė vandenį. Vandens srovė ir krantų nebūgail vimas ne vienintelis kliūty. Pats sudėtingiausias dalykas, daugelis išsimaudė – altame rudeniškame vandenyje - medžiagai, kurie augo vidury upės, o srovė nešė tiesiai link jų. Vis dūmą – lto pirmą... dieną... keliems pavyko išlipti sausiams, o kitiems nepasisekė - sušlapo ne tik patys, bet ir visi jų daiktai, todėl kelis sušlapusius teko priglausti nakčiai. Vakarą jant suradome nakvyną – vietą..., iškart uškė rėme laužus, kuriuos apspito sušlapę nelaimėliai. Sustoję visi šūiovinosi ir gamino valgyti. Kai kuriems pavyko net per daug išdūiovinti drabužius, tad atsirado skylės, o batai tapo nebeneįjamais.

Naktis buvo vėška, todėl ryte anksčiausiai pabudę vėška – uškė rėme ugnį. Papyrusų iavė jau ne su tokia pat ryškumu kurie ir su baime tvarkėsi daiktus ir švelgė baidarių pusę. Nors ir baiminomės sušlapę, tačiau nė vien išsimaudyti (galbūt dūmą – pirmosios dienos tapome atsargesni). Jautėsi nuovargis ir sekmadienis buvo tylesnis. Nors manėme, kad nespėjome, bet laiku pasiekėme Pabradę ir su naujomis jėgomis patraukėme link traukinio stoties. Vienas narys ušsimanė obuolių ir nuolat kartojo tai, o aplinkui sodybose buvo obelys su nulinkusiomis nuo svorio šakomis. Mes jam neleidome vaišintis jais, tačiau alkanas karatistas visada ras iššūit! Jau prieš – jus geležinkėlio būgail jis pamatė laukiną obelį ir nubėgė prisiskynė. Tai buvo tikrai skanus obuolys! Šū – kr Vilnių ir pagrėšūome namo. Nors buvo sušlapę, tačiau nė vienas neapsirgo ir nusivylusių nebuvo. Lauksime kitą ekstremalią iššūit! OSSU!